

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
r é s z í t é l e t e**

Az ügy száma: Pfv.II.20.558/2020/8.

A tanács tagjai: Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit a tanács elnöke
Nyíróné dr. Kiss Ildikó előadó bíró

. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró

A felperes: felperes neve (felperes címe)

A felperes képviselője:

. Kócsó Krisztina ügyvéd (fél címe 2)

Az alperes: alperes neve (alperes címe)

Az alperes képviselője:

. Alberti György ügyvéd (fél címe 3)

A per tárgya: Házasság felbontása és egyéb igények rendezése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Kecskeméti Törvényszék 1.Pf.21.575/2019/9.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

éti Járásbíróság 11.P.22.012/2015/149.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős részítéletet az **E.** utónevű gyermek javára 2018. március 1-től kezdődően fizetendő tartásdíjat; továbbá az **E.** és **L.** utónevű gyermekek után 2015. április 1-től 2019. december 31-ig terjedő időszakra keletkezett tartásdíj hátralékot megállapító részében hatályon kívül helyezi és ebben a körben az elsőfokú bíróság részítéletét részben megváltoztatja.

A felperes **E.** utónevű gyermeke után fennálló tartásdíj fizetési kötelezettségét 2018. március 1. napjától megszünteti.

A felperes mindkét gyermek utáni, 2015. április 1-től 2019. december 31-ig terjedő időszakra keletkezett gyermektartásdíj hátralékát 7.050.000 (hétmillió-ötvenezer) forintra leszállítja. Ennek megfizetésére 2020. február 1. napjától kezdődően a folyamatos gyermektartásdíjjal együtt esedékesen 24 havi, 286.000 (kétszáznyolcvanhatezer) forint összegű részletfizetést engedélyez; a 25. havi részlet 186.000 (száznyolcvanhatezer) forint.

Ezt meghaladó részében a jogerős részítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 25.000 (huszonötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 171.100 (százhetvenegyezer-egyszáz) forint le nem rótt

felülvizsgálati eljárási illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 104.900 (száznégyezer-kilencszáz) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

A részítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes és az alperes (a továbbiakban: a felek) házasságából 1995. október 30-án **E.**, 2002. május 9-én **L.** utónevű gyermekeik születtek. Házassági életközösségük 2014. január 21-én megszűnt, a felperes a közös lakásból elköltözött.
- [2] Elköltözése után a kapcsolattartásra tett próbálkozásai a kisebb gyermek elzárkózása miatt gyámhatósági eljárás kezdeményezése ellenére sem vezettek eredményre. A nagyobb gyermekkel sem volt zökkenőmentes a kapcsolattartása, de a perben a 2016. január 19-én tartott tárgyalásig még telefonon beszéltek. A gyermek kérése az volt, hogy beszélgetéseikről ne tudjon senki. A felperes ennek ellenére a tárgyaláson személyes meghallgatásakor elmondta, hogy kapcsolatban állnak. A gyermek ezért megharagudott rá, ettől kezdve a telefonhívásait sem fogadta.
- [3] A nagykorú nagyobb gyermek a 2018. október 25-én tartott tárgyaláson tanúkénti kihallgatásakor úgy nyilatkozott: édesapja nem olyan meghatározó személy az életében, hogy a telefonhívásait nyilvántartsa, hívását majd akkor fogadja, amikor szeretné (97. sorszámú jegyzőkönyv 14. oldal első bekezdés); saját komoly döntése alapján szakította meg vele a kapcsolatot, érzelmileg nem hiányzik neki (97. sorszámú jegyzőkönyv 24. oldal második bekezdés). Kifejtette azt a véleményét is: édesapja azért ne támogassa, hogy vele szemben a pénzért elvárásokat támasszon (97. sorszámú jegyzőkönyv 14. oldal első bekezdés); továbbá álmainak végrehajtásához szüksége van a felperes anyagi támogatására, amelyeket szülőként akkor vállalt, amikor megszületett (97. sorszámú jegyzőkönyv 20. oldal második bekezdés). Álláspontja szerint a felperesnek kell kezdeményeznie a vele való kapcsolattartást és az elutasítását is el kell fogadnia (122. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal harmadik bekezdés). Az elsőfokú részítélet meghozatala után a felperes és a gyermekek felvették a kapcsolatot, karácsonykor találkoztak.
- [4] A nagyobb gyermek felek által is ösztönzött célja, hogy hegedűművész legyen. Ennek érdekében középiskolás korában magántanuló volt, a felek hetente legalább két alkalommal vitték B.-re hegedű órákra. 2014. júniusban leérettségizett. Beiratkozott az **E.** Bölcsészettudományi Kar germanisztika (skandinavisztika) szak nappali tagozatára, de hallgatói jogviszonyát 2014. szeptembertől szüneteltette. 2014 őszén sikeresen felvételizett a **1.-i G. S.**

Music and Drama tagozatára, de a tanulmányait nem kezdte meg, hanem 2015 szeptemberétől **B.-n** a **L.** Egyetemen tanult. 2018. június 16-án az előadóművészet alapképzési szak klasszikus hegedű szakirányán alapfokozatot és klasszikus hegedű előadóművész szakképzettséget szerzett, de a mesterképzésre sikertelenül felvételizett. A 2018. szeptemberben **B.-ben** elkezdett tanulmányait megszakította és a **Z.** OKJ-s nappali képzésben brácsa tanszakon tanult. **B.-n** bérelt lakásban él, indokolt szükséglete havi 249.750 forint.

- [5] A kisebb gyermek a **K.-i K.** Iskola, Gimnázium, Szakgimnázium és alapfokú művészeti iskola tanulója, indokolt szükséglete havi 184.000 forint.
- [6] A felperes bevétele a **R. I.** Kft.-től (a továbbiakban: a Kft.) származó munkabére és NAV kimutatása szerinti összevont adóalapba tartozó jövedelme alapján 2014-ben 208.562 forint, 2015-ben 202.428 forint volt. 2003. októbertől kizárólagos tulajdonosa és vezető tisztségviselője a 2014-ben 36.565.000 forint értékű vagyonnal (eszközzel, befektetett forgóeszközzel és aktív időbeli elhatárolással) rendelkező Kft.-nek, melynek a tevékenysége 2015-ben eredményes volt: az eredménykimutatás szerint az előző évhez képest az aktívák csökkentek, de a saját tőke és a mérleg szerinti eredmény növekedett. 2016-ban az adózott eredménye 350.000. forintról 8.569.000 forintra emelkedett; a Kft. az adózott eredményt teljes egészében a saját tőkébe helyezte, 12.459.000 forint eredménytartalékot és 4.000.000 forint lekötött tartalékot tüntetett fel. A Kft. vagyona 54.664.000 forint lett úgy, hogy az eredménytartalék 12.459.000 forint volt. A Kft. bevételeit a felperes egyszemélyi döntésként a saját tőkébe helyezte, így vállalkozási eredmény nem mutatható ki, de a Kft. nyilvánvalóan nyereségesen működik.
- [7] A felperes tagja és vezető tisztségviselője volt a 2017 szeptemberében értékesített **D. I.** Kft.-nek; az értékesítésből befolyt bevételről a perben nem nyilatkozott. Tulajdonában áll 43-44 hektár területű termőföld, amelyeket részben bérbeadás útján hasznosít. Több pénzügyi intézménynél jelentős összegű megtakarítással rendelkezik, a számlaforgalmak alapján magas életszínvonalon él.
- [8] A gyermekek tartására 2014 októberétől 2015. március 31-ig gyermekenként havi 150.000 forintot; 2015. április 1-től 2018. augusztus 31-ig gyermekenként havi 40.000 forintot fizetett. 2018. szeptembertől csak a kisebb gyermek tartásához járul hozzá havi 40.000 forinttal. 2019. augusztus 1. és december 31. között a két gyermek tartására havi 330.000 forintot teljesített.
- [9] A felperes az alperes Kft.-nél fennállt munkaviszonyát 2014. december 31. napjával megszüntette, 2014. júliustól decemberig havi 131.677 forint munkabért, továbbá 466.709 forint munkabért és végkielégítést kapott. Az alperes az édesapja tulajdonában álló P. Kft. vezető tisztségviselője, ezért jövedelemben nem részesül. Testvére vállalkozásában havi 130.000 forint munkabérért dolgozik, 13.500 forint családi pótlékot kap. Ingatlan bérbeadásából havi 120.000 forint bevétele van, a szülei is támogatják.

Az alperes viszontkeresete és a felperes védekezése

- [10] Az alperes a felülvizsgálati kérelemmel érintett módosított viszontkeresetében azt kérte, hogy a bíróság 2015. április 1-től kezdődően kötelezze a felperest az **E.** utónevű gyermek tartására havi 150.000; a **L.** utónevű gyermek tartására havi 180.000 forint megfizetésére.
- [11] A felperes a viszontkeresetet gyermekenként 40.000 forint erejéig elismerte, majd a 2018. szeptember 11-én előterjesztett érdemi ellenkérelmében a nagyobb gyermek után fizetendő tartásdíj iránti viszontkereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy a gyermek a tartásra érdemtelen. Tartási kötelezettségének megállapítása esetén annak megszüntetését kérte, mert a gyermek az érettségi megszerzése után nem folytatott folyamatos tanulmányokat, továbbá felsőfokú végzettséget szerzett. A kisebb gyermek javára előterjesztett viszontkeresetet 40.000 forint erejéig elismerte, ezt meghaladóan az elutasítását kérte. Vitatta a gyermekek alperes által meghatározott indokolt szükségleteit és állította, hogy az igényelt összegű tartásdíj fizetésére nincs teljesítőképessége.

Az első- és másodfokú részítélet

- [12] Az elsőfokú bíróság részítéletének a felülvizsgálati kérelemmel érintett rendelkezésében a felperest az **E.** utónevű gyermek után havi 150.000 forint, a **L.** utónevű gyermek után havi 180.000 forint gyermektartásdíj fizetésére kötelezte. A 2015. április 1. és 2019. június 30. közötti időtartamban keletkezett hátralékot 12.750.000 forintban határozta meg, melynek a megfizetésére 35 havi; 354.166 forint összegű részletfizetést engedélyezett. Döntését a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:218; 219; 220; 221. §§-ok rendelkezéseire alapította.
- [13] Megállapította: a nagyobb gyermek nem érdemtelen a tartásra. A gyermek felperestől való eltávolodása 2014. első felére, a nagykorúsága elérése utáni pár hónapos időszakra vezethető vissza, amelynek oka kizárólagosan a szülők konfliktusa volt. A felperes sem vitatta, hogy 2016. január 19-ig a gyermek megbántottsága és csalódása ellenére a gyermekkel a kapcsolatot tartotta, ami azért szakadt meg, mert kapcsolatuk kiderülése miatt tartani lehetett az alperes neheztelésétől, annak a gyermekre és a felperesre is kiható negatív következményeitől. A kapcsolattartás elmaradása nem kellő indok nélküli: a felperes nem gondoskodott a gyermek megfelelő tartásáról, a gyermek is tudta, hogy attól elzárkózott. Ilyen körülmények között nem várható el a nagykorú gyermektől, hogy a másik szülőjével is lerontsa a kapcsolatát, ezáltal lelki és anyagi támasz nélkül maradjon. Mélyítette a felperes és a gyermek között a konfliktust a perindítás ténye, az elhúzó peres eljárásban a felperes tényleges lakóhelyének eltitkolása, a gyermekek 2018.

karácsonyi közeledési kísérletének elhárítása, továbbá az érdemtelenségre történő hivatkozás is. A felperes tudott a gyermek továbbtanulási szándékáról.

- [14] A felperes megalapozatlanul állította, hogy a gyermek nem folyamatosan végzi a tanulmányait. A 2014. júniusban megszerzett érettségi után egyetemi tanulmányait a 2014. őszi **1.-** felvételi miatt szüneteltette, ezt a képzést a magas költségek miatt nem kezdte el. 2015-től hegedűművész alapképzésben vett részt, amit 2018. júniusban elvégzett. A Zeneakadémia mesterképzésére nem vették fel, **B.-**ben pedig azért nem tudta megkezdeni a tanulmányait, mert a diplomáját nem fogadták el. Az utána folytatott OKJ-s képzés ugyan a már megszerzettel azonos képesítést biztosít, de indokolt, mert a gyermek a Zeneakadémia mesterszakán kívánja folytatni a tanulmányait. Ilyen körülmények mellett a gyermek tanulmányai folyamatosak.
- [15] A felperes jövedelmi és vagyoni viszonyai alapján képes arra, hogy a nagyobb gyermek havi 249.750 forint, a kisebb gyermek havi 184.000 forint indokolt szükségleteihez havi 150.000 és 180.000 forint tartásdíj fizetésével hozzájáruljon. A felperes jövedelmének meghatározásakor jelentőséget tulajdonított annak, hogy a Kft. kizárólagos tulajdonosaként a társaság gazdálkodását érintő döntéseket maga hozza; maga határozza meg egyebek mellett a nyereség felhasználását, a saját jövedelmét, a tagi kivét mértékét, a különböző költségek elszámolását. A jogvita elbírálása szempontjából nincs jelentősége, hogy a társaság bevételeivel való rendelkezéskor a felperest milyen érdekek vezérelték. Tény, hogy a Kft. bevétele, pénztartaléka a kimutatottnál magasabb mértékű jövedelmet is lehetővé tett volna, adott a nyereség kivételének a lehetősége is. Nem értékelhető a felperes javára a bevételek költségelszámolással való szinte teljes lenullázása és az sem, hogy életvitele költségeinek egy részét a Kft. fedezi.
- [16] A tartásdíj meghatározásakor figyelembe vette azt is, hogy az alperes a természetbeni tartás keretei között gondoskodik a kiskorú gyermekről. A természetbeni tartás nem forintosítható és a gyermek tartásával felmerülő költségek szülők közötti egyenlő elosztása a természetbeni tartás jogi fogalmának kiüresedéséhez vezetne.
- [17] A felperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság részítéletével az elsőfokú bíróság részítéletét részben megváltoztatta: a gyermektartásdíj mértékét gyermekenként havi 135.000 forintra leszállította annak rögzítésével, hogy a gyermektartásdíj fizetési kötelezettség kezdő időpontja 2015. április 1. napja. A 2015. április 1-től 2019. december 31-ig terjedő időszakra a gyermektartásdíj hátralékot 10.020.000 forintban állapította meg, melynek megfizetését 35 havi részletben rendelte el.
- [18] Kifejtette: a Ptk. 4:194. § (2) bekezdésében foglaltak szerint az érdemtelenség akkor állapítható meg, ha a nagykorú gyermek a tartásra kötelezettel szemben olyan súlyosan kifogásolható magatartást tanúsít vagy olyan életvitelt folytat, amely miatt

tartása a kötelezettől - figyelemmel a jogosult és a kötelezett kapcsolatának jellegére és a kötelezett magatartására is - nem várható el. Az összes körülmény vizsgálata mellett lehet állást foglalni abban a kérdésben, hogy az érdemtelenség megállapítható-e. A peradatok szerint nem róható a gyermek terhére olyan súlyosan kifogásolható magatartás, amely az érdemtelenséget vonná maga után. Tény, hogy a gyermek és a felperes között nem valósul meg rendszeresen a kapcsolattartás. Megállapítható az is, hogy e téren a felperes többet tesz: rendszeresen keresi telefonon és alkalmanként személyesen is a gyermeket, aki nem helyeseltető módon erre nem minden esetben fogadóképz. Teljes mértékben azonban nem zárkozik el a kapcsolatfelvételtől, amit a felperes másodfokú tárgyaláson tett előadása is megerősít: az elsőfokú részítélet meghozatala után kétszer telefonon beszéltek és két alkalommal találkoztak is.

- [19] Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával, hogy az érdemtelenség vizsgálatakor nem hagyható figyelmen kívül: a gyermek felperestől való eltávolodása a szülők kapcsolatának megromlásával, a szülők közötti konfliktussal, a felperes elköltözésével, új párkapcsolata létesítésével hozható összefüggésbe. A gyermeket életkorára is figyelemmel érzékenyen érintették ezek a történések, így a kapcsolat újrafelvétele és újraépítése türelmet, odafigyelést, bizonyos időt igényel.
- [20] A gyermek magatartása, a felpereshez való viszonyulása azonban nem fogadható el korlátlan ideig. Ha a felperes kapcsolattartás rendezése iránti erőfeszítései a közeljövőben sem vezetnek eredményre, a gyermek magatartása alapul szolgálhat a tartásdíj fizetési kötelezettség megszüntetésére. A gyermek elfoglaltsága nem lehet oka a kapcsolattartástól való elzárkózásnak, továbbá a felperes és családja felé használt hangvétel is változtatást igényel.
- [21] A tanulmányok folyamatosságát illetően is helytálló az elsőfokú bíróság álláspontja. Ebből a szempontból a tanulmányok folyamatos végzésének van jelentősége. A folyamatosságot azonban nem szakítja meg a főiskolai, egyetemi tanulmányok előtt megkívánt egy-két éves gyakorlati munka, betegség vagy más rendkívüli ok. Jelen esetben ilyen rendkívüli okként értékelendő, hogy a gyermek megpróbált külföldön tanulni, sikeresen felvételizett is, de a külföldi tanulmányok folytatása anyagi okok miatt megghiúsult.
- [22] A felperes megalapozatlanul állította, hogy a gyermek jelenlegi tanulmánya nem minősül szükségesnek, mert nem eredményez a jelenlegi képzettségénél magasabb végzettséget. Ha egy képzés a munkavállalás esélyét döntően befolyásolja, szükséges tanulmánynak tekinthető (BH 1997.28, BH 1990.104, BH 1979.115). Elfogadható az alperesnek az az előadása, hogy a jelenlegi képzés növeli a gyermek zenekarba való bekerülésének esélyét. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy korábban mindkét szülő támogatta a gyermek hegedűművész pálya felé irányultságát.
- [23] A másodfokú bíróság mindezek alapján egyetértett az elsőfokú

bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy mindkét gyermek esetén fennáll a felperes gyermektartásdíj fizetési kötelezettségének jogalapja.

- [24] A felperes a másodfokú tárgyaláson nem vitatta a nagyobb gyermek alperes által 249.750 forintban; a kisebb gyermek 184.000 forintban megjelölt indokolt szükségleteit. A havi 13.500 forint családi pótlék figyelembevételére után (BH 2017.368.) a kisebb gyermek szükségleteinek szülők által fedezendő része kb. 170.000 forint. Életkorukra, tanulmányaikra és életkörülményeikre tekintettel ezek az összegek nem tekinthetők eltúlzottnak.
- [25] A másodfokú bíróság elfogadta az elsőfokú bíróság álláspontját abban a kérdésben is, hogy a felperes jövedelme mérlegeléssel, a ténylegesen kimutatottnál magasabb összegben határozható meg. A felperes tévesen állította, hogy a gyermektartásdíj megállapításánál csak a felek jövedelmét kell alapul venni, mert a Ptk. 4:218. § (2) bekezdésében foglaltak szerint a gyermektartásdíj meghatározásakor figyelembe kell venni mindkét szülő jövedelmi viszonyait és vagyoni helyzetét.
- [26] A felperes östermelőként és a **R. I. Kft.**-ben dolgozik, mindkét vállalkozási formában állattenyésztéssel foglalkozik. Jelentős állatállománya van, melyből nyilvánvalóan származik jövedelme a 2019. évi kb. féléves állategészségügyi zárlat ellenére is. A tulajdonában álló 43-44 hektár termőföld értéke, továbbá a bérbeadás folytán befolyt bérleti díj vagy a bérleti díj helyett biztosított takarmányok értéke sem hagyható figyelmen kívül a gyermektartásdíj mértékének megállapításakor. Értékelendő az elsőfokú bíróság által megjelöltek szerint a felperes életvitele, életszínvonala, továbbá az is, hogy a Kft. vagyonát részben saját szükségleteinek a kielégítésére fordítja: a Kft. vagyonába tartozó ingatlanban él. Vagyoni helyzete körében kell figyelembe venni a több millió forint pénzbeli megtakarítására utaló adatokat is.
- [27] Jelentőséget tulajdonított annak is, hogy a felperes a két gyermek részére önkéntesen havi 300.000 forint gyermektartásdíjat fizetett és ezt előadása szerint nem jövedelmének csökkenése, hanem a kapcsolattartással összefüggő problémák miatt szállította le.
- [28] A másodfokú bíróság ezeket a körülményeket figyelembe véve a felperes havi jövedelmét mérlegeléssel 500.000-600.000 forintban határozta meg. A Ptk. 4:205. § (6) bekezdés alapján gyermektartásdíjra az átlagos havi 550.000 forint jövedelem 50%-a: 275.000 forint vehető igénybe.
- [29] Az alperes jövedelmi viszonyainál értékelendő, hogy a másodfokú tárgyaláson tett előadása szerint 2014 nyara óta dolgozik havi 130.000 forint munkabér mellett a testvére festékboltjában, emellett a 2014. május 13. napján kötött bérleti szerződés alapján havi 120.000 forint bérleti díjhoz jut. Az alperes is köteles a természetbeni tartás mellett pénzben is támogatni a gyermekeket.
- [30] A felperes teljesítőképeségére is figyelemmel gyermekeként jövedelmének kb. 25%-a, havi 135.000 forint gyermektartásdíj megfizetésére kötelezhető.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [31] A jogerős részítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős részítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú részítélet megváltoztatását: elsődlegesen a nagykorú gyermek utáni tartásdíj fizetési kötelezettség megállapítására irányuló viszontkereset elutasítását; másodlagosan a megállapított tartásdíj fizetési kötelezettsége 2014. szeptember 1-től; harmadlagosan 2018. szeptember 1-től történő megszüntetését; negyedlegesen annak megállapítását kérte, hogy a tartásdíj fizetési kötelezettsége a gyermek 25. életévének betöltésekor megszűnik. Ötödlegesen a mindkét gyermek javára megállapított tartásdíj leszállítását kérte gyermekenként havi 40.000 forintra.
- [32] Megsértett jogszabályhelyként a Ptk. 4:218. § (2) bekezdés a), b), e) pontját, a 4:220. § (1) bekezdést, a (2) bekezdést, a (3) bekezdés a) pontját, a (4) és (5) bekezdést, továbbá a 4:214. §-t jelölte meg.
- [33] A jogerős részítélet a 4:220. § (3) bekezdés a) pontját és a (4) bekezdést sérti, mert a másodfokú bíróság annak ellenére nem állapította meg a nagykorú gyermek tartásra való érdemtelenségét, hogy évekig nem fogadta el semmilyen közeledését, azt kifejezetten elutasította. Az EBH 2019.P.3. és az EBH 2007.1609. számú döntések részletes ismertetésével kifejtette: a jogerős részítélet jogszabálysértő, mert megállapította: a nagykorú gyermek magatartása nem felelt meg a szülővel szembeni általánosan elfogadott magatartásnak, de nem értékelte azt a tényt, hogy az alperes a kellő indokra alapított kimentési okot nem bizonyította. Az alperes által hivatkozott kimentési okok: a gyermeket megviselte a szülők válása, a gyermek félt az alperes anyagi támogatásának elvesztésétől; nem minősíthetők olyan kellő indoknak, amelyek a társadalom általános erkölcsi elvárásai alapján elfogadhatóvá teszik a kapcsolat megszüntetését, a nagykorú gyermek felperes iránti teljes közömbösségét.
- [34] Az adott esetben a gyermek valós és súlyos érdekséremlme nem állapítható meg. A gyermek a kapcsolat teljes megszűnésekor már nagykorú volt, közöttük nem volt konfliktus, az érdeksérelem felmerülése önmagában kérdéses. A kapcsolat végleges megszűnésekor 19 éves gyermeknek tisztában kellett lennie a társadalmi elvárhatósági követelményekkel, a szülője iránti kapcsolatot tagadó magatartásának következményeivel. A bíróság nem tárt fel a részéről olyan magatartást, ami indokolta volna a gyermek viselkedését, követelőző megnyilvánulásait. Az anyagi jogi jogszabályokkal ellentétesen járt el a másodfokú bíróság, amikor a kellő indok jogi fogalmának értelmezésekor a gyermek felperes magatartásával nem indokolható passzív magatartását, közömbösségét döntő súllyal az alperes javára értékelte.
- [35] A jogerős részítélet a Ptk. 4:220. § (1) és (2) bekezdés megsértésével állapította meg a nagykorú

gyermek tartásra jogosultságát, holott az érettségi 2014. júniusi megszerzése után 2015 szeptemberéig nem folytatott felsőoktatási tanulmányokat. A gyermeket az érettségi után felvették az E.-re, itt azonban nem kezdte el a tanulmányait. Az ítélkezési gyakorlat szerint a tanulmányok csak egészségügyi okokból szakíthatóak meg indokoltan, ez azonban szóba sem került. Azzal, hogy az érettségi után a sikeres felvételi ellenére nem kezdte meg az egyetemi tanulmányait, megszűnt a tartásdíjra jogosultsága. Passzív tanulmányi jogviszony ugyanis nem alapozza meg a tartás iránti igényt.

- [36] A gyermek 2018 júniusában diplomát szerzett, ennek ténye és az ezt követően folytatott, csak OKJ-s, alacsonyabb szintű végzettséget nyújtó tanulmány 2018. szeptember után szintén nem alapozzák meg a tartásdíjra jogosultságot.
- [37] A jogerős részítélet megsértette a Ptk. 4:220. § (5) bekezdését, amikor nem rendelkezett annak megállapításáról, hogy a gyermek csak 25. életévének betöltéséig jogosult a tartásdíjra.
- [38] A gyermekek indokolt szükségleteinek meghatározásakor sérült a Ptk. 4:218. § (2) bekezdés a) pontja. A felperes a felülvizsgálati kérelemben részletesen kifejtette: a nagyobb gyermek havi 249.750 forintban és kisebb gyermek havi 180.000 forintban megállapított szükséglete indokolatlan, luxus kiadásokat tartalmaz, amelynek viselésére nem kötelezhető. A másodfokú bíróság olyan tételeket is gyermekek indokolt és szükséges, rendszeresen felmerülő kiadásai közé sorolt, amelyek csak rendkívüli esetekben merülhetnek fel.
- [39] A jogerős részítélet a Ptk. 4:201. § (1) bekezdésébe ütközik, mert a szülők teherviselését nem arányosan határozta meg; a költségek 73%-ának viselésére köteles.
- [40] Sérti továbbá a Ptk. 4:218. §-t és különösen annak (4) bekezdését. Az eljáró bíróságoknak a tartásdíj meghatározásakor kizárólag a felek jövedelmi helyzetét kellett volna vizsgálnia, mivel mindkét fél rendelkezik jövedelemmel. Figyelmen kívül hagyták az adóbevallások, igazolások tartalmát, korábbi jövedelemszerző tevékenységének életközösségük megszűnése utáni megváltoztatását, tévesen feltételezték a részéről havi 550.000 forint jövedelmet. Nem mellőzhették volna az őstermelői jövedelméről készült hitelt érdemlő igazolást, az őstermelői tevékenységre vonatkozó adóbevallási szabályokat, nem értékelhették volna az életközösség megszűnése utáni ingatlanszerzéseit. Indokolatlan a jogerős részítéletnek az a megállapítása, hogy a Kft. bevételeit részben saját szükségleteinek kielégítésére fordítja. Ha az alperes vitatta költségkimutatásának valódiságát, akkor annak valótlanágát igazságügyi szakértő bevonásával kellett volna igazolnia. A perben nem merült fel olyan adat, ami valószínűsítette volna, hogy az adóhivatal által igazolthoz képest kétszeres-háromszoros valós jövedelemmel rendelkezik.
- [41] Az eljáró bíróságok akkor jártak volna el a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően, ha teherviselési arány felállításával a rendszeres kiadások anyagi fedezetének viselését a szülők között a természetbeni tartás értékelésével megosztják.
- [42] Nem értékelték azt sem, hogy az alperes a gyermek jogán nyújtott állami támogatásokban, így családi pótlékban és családi adókedvezményben is részesül.
- [43] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogszabályoknak megfelelő jogerős részítélet

hatályában fenntartását kérte. Bejelentette, hogy a nagykorú gyermek a jogerős részítélet meghozatala után Hollandiában kezdett jelentős költséggel járó tanulmányokat. Állította, hogy a felperes jövedelmét a koronavírus járvány nem befolyásolta, míg saját munkabére és az üzlethelyiség bérbeadásából befolyó jövedelme csökkent. Állításainak igazolására okirati bizonyítékokat csatolt.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [44] A Kúria a jogerős részítéletet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta. A régi Pp. 275. § (1) bekezdés értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, kizárólag az első- és másodfokú eljárásban is rendelkezésre álló bizonyítékok értékelhetőek. A Kúria ezért nem vizsgálta érdemben az alperesnek a jogerős részítélet meghozatala után bekövetkezett tényekre tett előadását és a felülvizsgálati eljárásban csatolt okirati bizonyítékait.
- [45] A felülvizsgálati kérelem részben megalapozott.
- [46] A felperes alappal állította a Ptk. 4:220. § (4) bekezdés megsértését.
- [47] A felperes a nagykorú gyermek érdemtelenységének jogszabályi alapjaként a Ptk. 4:220. § (3) bekezdés a) pontját és a (4) bekezdését jelölte meg; ténybeli alapjaként azonban ténylegesen csak a (4) bekezdésben szabályozott kapcsolattartás hiányát jelölte meg. Az önálló érdemtelenégi ok szerint a nagykorú gyermek egyéb súlyosan kifogásolható magatartás tanúsításának hiányában is érdemtelen a tartásra, ha a tartásra kötelezettel kellő indok nélkül nem tart kapcsolatot.
- [48] A Legfelsőbb Bíróság az EBH 2007.1609. szám alatt és a Kúria az EBH 2019.P.3. szám alatt közzétett elvi határozatában - a rokonságnak a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (Csjt.) rendelkezéseit értelmező XXIX. számú Polgári Elvi Döntéssel összhangban - kifejtette, hogy a nagykorú gyermek rendelkezik olyan belátási képességgel, amelynek birtokában fel kell ismernie a róla nagykorúsága idején anyagilag gondoskodó szülőjéhez fűződő közeli kapcsolatát, mert a tartási igénye ezen alapul.
- [49] A szülő-gyermek kapcsolat hiányára alapított érdemtelenség okának vizsgálatát a Ptk. 4:220. § (4) bekezdésének rendelkezése egyértelműsítette és a hangsúlyt a kellő indok jogi fogalmának bevezetésével a gyermektől elvárható magatartásra helyezte. A szigorú mérce alkalmazását a nagykorú gyermektől a kapcsolat fenntartása vagy felvétele iránti elvárhatóság indokolta: a szülőjével szembeni anyagi igénye esetén a kötelezettet ne csupán annak kielégítését biztosító személynek tekintse, hanem vele szemben a vérségi kapcsolatnak megfelelő magatartást tanúsítson (EBH 2019.P.3.). A szülő-gyermek viszony ugyanis nem korlátozódhat pusztán anyagi követelésre. A nagykorú gyermek felelős a

magatartásáért, tisztában kell lennie a társadalmi elvárhatósági követelményekkel, ha pedig ennek nem tesz eleget, nem várhatja el, hogy tanulmányai alatt a szülője tartásához hozzájáruljon.

- [50] Egységes az ítélkezési gyakorlat abban is, hogy az irányadó anyagi jogi jogszabályhely helyes értelmezése szerint a kapcsolat fenntartása a nagykorú gyermektől várható el, mert ő az, aki a szülőjétől az ingyenes tartást igényli. Ez összhangban áll a közeli hozzátartozói kapcsolat jelentőségének felismerésével és a társadalmi elvárásoknak megfelelő magatartás tanúsításával (EBH 2019.P.3., Kúria Pfv.II.20.151/2020., Pfv.II.20.891/2019., Pfv.II.20.356/2019.)
- [51] A nagykorú gyermek erre az okra alapított érdemtelenségére hivatkozás esetén a régi Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a tartásra kötelezett szülőnek kizárólag a kapcsolat hiányát kell bizonyítania. Az adott esetben ezt a felperes a gyermek tanúvallomásával kétséget kizáróan bizonyította. A nagykorú gyermek tanúkénti kihallgatásakor maga mondta el: saját komoly döntése alapján szakította meg a felperessel kapcsolatot és ezt a döntését a felperesnek el kell fogadnia. A gyermek nyilatkozata mellett a jogerős részítélet megállapításával szemben nincs jelentősége annak a körülménynek, hogy a gyermek az elsőfokú részítélet meghozatala után néhány alkalommal mégis beszélt telefonon a felperessel.
- [52] A jogosult szülőt terhelte a kimentési ok bizonyítása: a gyermeknek kellő indoka volt a szülőjével való kapcsolat visszautasítására. A Kúria következetes gyakorlata szerint a kimentést eredményező kötelezett magatartásnak olyan súlyúnak kell lenni, amely valóban alapos indokát adta a gyermek közömbösségének. A kellő indok jogi fogalmának tartalma a gyermek életét jelentősen befolyásoló vagy arra kiható valós és súlyos érdeksérelem; a szubjektíve súlyosnak megélt, de valójában vélt sérelmek nem alapozhatják meg (EBH 2019.P.3.). A jogosult akkor hivatkozhat arra, hogy a gyermek kellő indok miatt nem tart kapcsolatot a szülőjével, ha ez a tartásra kötelezett szülő gyermeknek súlyos sérelmet eredményező magatartása miatt következett be.
- [53] Az eljáró bíróságok ezt a körülményt nem megfelelően vizsgálták: a jogerős részítélet szerint a gyermek felperestől való eltávolodását az eredményezte, hogy a gyermeket életkora miatt is érzékenyen érintette a szülők kapcsolatának megromlása, a közöttük kialakult konfliktusok, a felperes elköltözése és új párkapcsolatának létesítése; a szülő- gyermek viszony újraépítése türelmet, odafigyelést igényel (jogerős részítélet 7. oldal első bekezdés).
- [54] Ezzel szemben a szülők életközösségének 2014. januári megszűnése után a felperes és a gyermek még két évig tartották a kapcsolatot; azt a gyermek a 2016. január 19-i tárgyalás után azért szakította meg, mert a felperes erre irányuló bírói kérdésre elmondta: még kapcsolatban állnak (97. sorszámú jegyzőkönyv 7. és 23. oldal). Ennek ismeretében azt kell eldönteni: a felperesnek ez a magatartása minősíthető-e olyan, a gyermek életét jelentősen befolyásoló, arra kiható valós és súlyos érdeksérelemnek, ami miatt

a gyermek kellő indokkal tagadta meg vele a kapcsolatot.

- [55] A Kúria álláspontja szerint az ekkor már a 20. életévét is betöltött nagykorú és belátási képességgel rendelkező gyermeknek fel kellett mélnie a szülő-gyermek kapcsolat jelentőségét. A gyermek számára ez a felperesi magatartás még akkor sem eredményezhetett súlyos érdeksérelmet, ha a kapcsolattartás ismertté válása miatt valóban tartott az alperestől. A felperes joggal várta el a gyermektől, hogy ne kelljen titokban tartani a szülő- gyermek közötti kapcsolat egyébként is minimális szintű fenntartását, ezt a gyermek az alperes előtt is vállalja fel. Nem lehet kellő indoknak tekinteni a kapcsolattartás erre alapozott megszakítását.
- [56] A családi kapcsolat megtagadása, azaz a társadalmilag elvárt minimális szülő-gyermek kapcsolat kellő indok nélküli hiánya azzal a jogi következménnyel jár, hogy a nagykorú gyermek tartása anyagi fedezetét nem várhatja el az általa elutasított szülőtől. Az egyoldalú elzárkózás ugyanis a különélő szülő kizárólag anyagi forrásként kezeléséhez vezet, a szülő-gyermek viszonyt érzelem nélküli pénzügyi kapcsolattá üresíti.
- [57] Megalapozatlan a nagykorú gyermeknek az az érvelése, hogy a felperesnek szülői, a születésekor vállalt kötelessége az álmai végrehajtásához szükséges anyagi támogatás biztosítása. A tartásdíj iránti igény érvényesítésekor a gyermek már nagykorú volt, tartására a Ptk. XXII. Fejezetében rögzített, a továbbtanuló nagykorú gyermek tartásának szabályai alkalmazandóak. Az irányadó rendelkezések szerint a szülő tartási kötelezettsége nem feltétlen: kizárólag akkor áll fenn, ha a nagykorú gyermek szükséges tanulmányai indokolt időn belüli folytatása érdekében arra rászorul (4:220. §); nem köteles a szülő a tartásra, ha ezáltal saját szükséges tartását vagy kiskorú gyermekének tartását veszélyeztetné [4:220. § (3) bekezdés c) pont] és csak a teherbíró képességével arányban álló tartásra kötelezhető (4:221. §). A Ptk. a tartást igénylő gyermekkel szemben is követelményeket határoz meg: így továbbtanulási szándékáról tájékoztatnia kell a szülőt [4:220. § (1) bekezdés]; tanulmányi és vizsgakötelezettségeit teljesítenie kell és nem tanúsíthat olyan magatartást, ami a tartásra érdemtelenné teszi [4:220. § (3) bekezdés a), b) pont és (4) bekezdés].
- [58] A felperes - annak ellenére, hogy a kapcsolattartás 2016 januárjában megszakadt - tartásdíj fizetési kötelezettségének jogalapját a 2018. szeptember 11-i érdemi ellenkérelem előterjesztéséig nem vitatta. Az érdemtelenység a továbbtanuló nagykorú gyermek tartásra jogosultságát megszünteti: a kötelezett kérheti a megállapított tartásdíj fizetési kötelezettség megszüntetését. Ennek időbeli korlátját a régi Pp. 230. § (3) bekezdése legfeljebb a kereset megindítását megelőző hat hónaptól kezdődő időre határozza meg.
- [59] Jogerős ítélet még nem állapította meg a felperes tartásdíj fizetési kötelezettségét, a per tárgya az erre irányuló igény. A

felperes a tartásdíj kötelezettjeként nem kerülhet hátrányosabb helyzetbe mint fizetési kötelezettsége korábbi megállapítása esetén, ezért ugyanolyan időbeli korláttal hivatkozhat a gyermek tartásra jogosultságának megszűnésére. Az érdemteleniségre hivatkozással előterjesztett, a viszontkereset elutasítására irányuló érdemi ellenkérelem ebből a szempontból azonos elbírálás alá esik az érdemteleniségre alapított tartásdíj fizetési kötelezettség megszüntetésére irányuló keresettel.

- [60] Ugyanezen indokok miatt nincs helye annak, hogy a felperes az érdemi ellenkérelem előterjesztése előtti hat hónapon túli időtartamra is kérje az érdemteleniség figyelembe vételét. A tartásdíj fizetési kötelezettség megszüntetése iránti kereset esetén ezt a régi Pp. 230. § (3) bekezdés kizárja. A felperes nem kerülhet előnyösebb helyzetbe sem a tartásra jogosultságot megszüntető okra hivatkozás időbeli korlátjának meghatározásakor csak azért, mert a tartásdíj fizetési kötelezettsége még nincs megállapítva.
- [61] A nagykorú gyermek tartásra érdemtelenisége ezért az ellenkérelem előterjesztését megelőző hat hónaptól - 2018. március 1-től kezdődően - szüntette meg a tartásra jogosultságát.
- [62] A jogerős részítélet nem sérti a Ptk. 4:220. §-t annak megállapításával: a nagykorú gyermek tanulmányai folyamatosnak minősülnek annak ellenére, hogy a 2014. májusi érettségi után ténylegesen csak 2015. szeptemberben kezdte meg az egyetemi tanulmányait. Megalapozatlanul hivatkozott a felperes arra, hogy indokolt megszakítás csak egészségi okok miatt lehet. A Ptk. 4:220. § (2) bekezdés megfogalmazása szerint a tanulmányok folyamatosságát az a megszakítás nem érinti, ami a jogosultnak nem róható fel. Ilyen, nem felróható ok az egészségügyi indokokon kívüli más ok is lehet. Az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül tekintették ilyen indoknak azt, hogy a gyermek sikeres konzervatóriumi felvételiéhez az érettségi után még további egy éves felkészülésre volt szükség. Ebből a szempontból nincs jelentősége annak sem, hogy a 1.- tanulmányait nem kezdte meg, mert annak megkezdése egybeesett volna a zeneakadémiai tanulmányok kezdetével.
- [63] A másodfokú bíróság helyesen tulajdonított ebben a körben kiemelt jelentőséget annak a felperes által sem vitatott ténynek, hogy kisgyermekkorától kezdve mindkét fél támogatta a gyermek magas szintű zeneművészeti tanulmányait. Ennek a közösen megfogalmazott célnak az elérése érdekében lett a gyermek középiskolás korában magántanuló, ezért vállalták a jelentős költséggel és egyéb komoly terhekkel járó, a család életét éveken keresztül meghatározó b.-i képzést. Ilyen előzmények után a felperesnek is tisztában kellett lennie azzal, hogy a zeneművészeti felsőoktatási képzésbe kerülés egy átlagos egyetemi felvételinél hosszabb előtanulmányokat is megkövetelhet.
- [64] A Kúria rámutat arra is: a felperes 2015. március 31-ig a nagykorú gyermek tartásához önként járult hozzá havi 150.000 forinttal; amiből az következik, hogy ekkor maga sem vitatta a tartásra

jogosultságát, holott nyilvánvalóan tisztában volt azzal, hogy ekkor nem folytatott felsőoktatási tanulmányokat.

- [65] A jogerős részítélet ezért jogszabálysértés nélkül állapította meg: a nagykorú gyermek a viszontkeresetben megjelölt kezdő időponttól: 2015. április 1-től, az érdemtelenység 2018. március 1-i megállapításáig jogosult volt a tartásra. Az érdemtelenység megállapítása miatt nincs jelentősége annak a kérdésnek, hogy a 2018. szeptemberben megkezdett OKJ-s képzés indokolt-e; továbbá annak sem, hogy a tartás legfeljebb a gyermek 25. életévéig terhelheti a felperest. A Kúria ezért az erre alapított jogszabálysértést érdemben nem vizsgálta.
- [66] A Kúria érdemben nem vizsgálhatta a felperesnek azt a hivatkozását sem, hogy a jogerős részítélet a gyermekek indokolt szükségleteinek meghatározásakor megsértette a Ptk. 4:218. § (2) bekezdés a) pontját. A jogerős részítélet ugyanis csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálati kérelemmel, ami az első- és másodfokú eljárásnak is tárgya volt, mert amely kérdéssel a korábban eljárt bíróságok nem foglalkoztak, azzal kapcsolatban jogszabálysértést sem követhettek el (BH 2017. 232.). A másodfokú bíróság a gyermekek elsőfokú bíróság által megállapított indokolt szükségleteinek mértékét nem vizsgálta, mivel a felperes azt a másodfokú tárgyaláson nem vitatta (jogerős részítélet 8. oldal első bekezdés). A felperes a felülvizsgálati kérelemben a másodfokú bíróságnak ezt az eljárását eljárásjogilag nem sérelmezte; a vizsgálat hiánya pedig kizárja az anyagi jogi jogsértést.
- [67] A felperes megalapozatlanul állította bevételeinek mérlegeléssel való meghatározásakor a Ptk. 4:218. § (2) bekezdés b) pontja és a (4) bekezdés megsértését. Téves az a jogi érvelése, hogy mindkét fél rendelkezik kimutatott jövedelemmel, ezért a tartásdíj alapjaként kizárólag ezt lehetett volna figyelembe venni. Az eljárt bíróságok a felperes jövedelmét a következetes bírói gyakorlattal összhangban állapították meg: a tartás alapjául szolgáló bevétel meghatározásakor a kereseti kimutatások által igazolt munkabéren felül figyelembe kell venni a kötelezett lakás- és életkörülményeit, vagyoni viszonyait és életmódját (EBH 2000.318.); a gyermektartásdíj megállapításánál nemcsak a kötelezett kimutatott jövedelmének, hanem vagyoni viszonyainak is jelentősége van (BH 2010.186., Kúria Pfv.II.20.263/2019., Pfv.II.21.536/2018.). A feltárt adatokból megalapozottan következtettek arra, hogy a felperes megélhetését nem biztosíthatja a kimutatott jövedelme, ezért indokoltan vonták a mérlegelés körébe a vagyoni viszonyait is.
- [68] A jogerős részítélet nem sértette meg a tartási kötelezettség megoszlásának a Ptk. 4:201. § (1) bekezdésben rögzített szabályait sem. A felek tartás alapjául figyelembe vehető bevétele 800.000 forint, amelyből a felperesé 550.000 forint (68,75%), az alperesé 250.000 forint (31,25%). A nagykorú gyermek nem igényel természetbeni tartást, ezért az ő indokolt szükségleteinek viselése a feleket ilyen arányban terhelné. A megállapított 135.000 forint

tartásdíj a 249.750 forint szükségleteinek 54%-át jelenti, ezért fel sem merülhet aránytalanság a felperes terhére.

- [69] A kisebb gyermek a perrel érintett időszakban kiskorú; 13-17 éves volt. Az eljáró bíróságok a következetes bírói gyakorlattal egyezően vették figyelembe a gyermektartásdíj összegének meghatározásakor az alperes által a gyermek részére természetben nyújtott tartás értékét. A Kúria ezzel egyetértve hangsúlyozza: a szülők tartási kötelezettsége a gyermekek természetbeni tartását (tényleges gondozását, felügyeletét, ápolását) és a szükségleteik kielégítése anyagi fedezetének biztosítását jelenti. A Ptk. 4:216. § (1) bekezdés rendelkezése szerint ez úgy oszlik meg a szülők között, hogy a gondozó szülő a tartást természetben, a különélő szülő elsősorban pénzben teljesíti. A bírói gyakorlat szerint ez azt jelenti, hogy a gyermek indokolt szükséglete anyagi fedezetének biztosítása akkor sem egyenlő arányban oszlik meg a szülők között, ha jövedelmi-vagyoni viszonyaik azonosak; mert ez a természetbeni tartás értékének mellőzését jelentené. A gondozó szülő által nyújtott, vagyoni értéket jelentő, bár pénzben nem kifejezhető, nem forintosítható természetbeni tartás úgy értékelhető, hogy a tartás költségeihez a gondozó szülő alacsonyabb arányban köteles hozzájárulni (BH 2019.244., BH 2019.112., Kúria Pfv.II.20.957/2019., Pfv.II.20.956/2019., Pfv.II.20.744/2019.).
- [70] Az eljáró bíróságok ezt az elvet maradéktalanul érvényesítették a szülők teherviselési arányának meghatározásakor. A kiskorú gyermek családi pótlékkal nem fedezett, a szülők által viselendő indokolt tartási költsége 170.000 forint. A természetbeni tartás értéke ugyan nem forintosítható, a Kúria azonban a jogszabálysértés kizártságának alátámasztásául kifejti: a természetbeni tartás értékelése nélkül a tartási kötelezettség a felperesre terhesebben 68,75% - 31,25% arányban oszlott volna meg a felek között: a felperesnek a szülők által viselendő 170.000 forint tartási költségéből kerekítéssel 116.875; az alperesnek 53.125 forintot kellett volna viselnie. Az alperes természetbeni tartását is értékelő jogerős ítélet szerint a felperes a költségek 79,4%-át: 135.000 forintot, az alperes 20,6%-át: 35.000 forintot visel; a különbözet (53.125-35.000) a természetben nyújtott tartás értéke; ami havi 18.125; napi 604 forint. Ez nyilvánvalóan nem tekinthető túlzott mértékűnek.
- [71] A már kifejtettek szerint a másodfokú bíróság a kiskorú gyermek szülők által viselendő indokolt szükségleteinek meghatározásakor figyelembe vette az alperes részére folyósított 13.500 forint családi pótlékot (jogerős részítélet 8. oldal utolsó bekezdés) is, ezért a felülvizsgálati kérelem hivatkozásával szemben nem sérült a Ptk. 4:218. § (2) bekezdés e) pontja sem.
- [72] A kifejtettekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős részítélet a felperesnek az **E.** utónevű gyermekkel szemben 2018. március 1-től fennálló tartásdíj fizetési kötelezettségét megállapító rendelkezése sérti a Ptk. 4:220. § (4) bekezdését. A Kúria ezért a régi Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a jogerős

részítéletet ebben a részében hatályon kívül helyezte és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a felperesnek a gyermekkel szemben fennálló tartásdíj fizetési kötelezettségét 2018. március 1-i határidővel megszüntette. Ennek megfelelően módosította a jogerős ítélet meghozataláig keletkezett hátralék és a részletfizetés összegét. A jogerős részítéletet az ezt meghaladó részében a régi Pp. 275. § (3) bekezdése szerint hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [73] A felülvizsgálati kérelem kisebb részben (38%) eredményre vezetett: a felperes az általa elismert 2.280.000 forint hátralékkal szemben 7.050.000 forint hátralék fizetésére köteles. A régi Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 81. § (1) bekezdése szerint ezért a felperes köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és az (5) bekezdése alapján állapította meg.
- [74] A tárgyi költségfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték megfizetésére a felek a régi Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó 81. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a pernyertesség - pervesztesség arányában kötelesek.
- [75] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [76] A Kúria részítélete elleni felülvizsgálatot a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja kizárja.

Budapest, 2020. október 20.

dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k. a tanács elnöke, Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. előadó bíró, dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelével: